

Nro. 43.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Május 31-ik napján
1803-ik esztendőben.*

Magyar Ország.

Pestről, Május 10-likén. Ma emeltettek a' szokott solennitásokkal az ide való Királyi Univerzitás nagyobb Szálájában Doktori gradusra Felső Őri Fülep Sámuel és Skutta Károly Urak; — minekutánna a' ki szabott Akademiikus Cursust elvégezvén, az egész Medicinából és a' Barmok Orvoslása' tudományából a' szokott Rendtartás szerént a' két Rigorosum Exameneket ditséretesen kiállottak volna. — A' kik is tudományok tökéletesítése végett kevés idő múlva a' Betsi híres Ispotályokat fogják meglátogatni.

Eger, Május 18-dikán. Mai napon mondattott itt a' Mlgs üressült Püspökség béli Földes ura

ság' székén ki egy bűnös afzfzonyra a' rettenő
 halálos végső ítélet. Ez a' szerentsétlen, ártatlan
 gyermekét irtóztató módon meg gyilkolván, és fe-
 jére itt az Uraság' székén hozatott halálos ítélet a'
 Felségtől is megerőfittetvén, 's a' mai napon ki
 is hirdettetvén, a' harmad napi szemléletés végett
 az arra kirendeltetett helyre a' régi szokás szerént
 kitétetett, és a' jövő pénteken a' hohér' pallosa ál-
 tal fejevétetvén, az örökkévalóságra által küldet-
 tetik. Gyilkosságát ifzonyú, anyai szeretet, szé-
 gyen, gyalázat, félelem, és a' borzafztó vétkes tse-
 lekedet közt való küfzködései között való hallat-
 lan kegyetlenséggel vitte véghez: tudni illik, a'
 férje katonáskodván és a' háború végződésével ha-
 za várattatván, annak távol létében meggyereke-
 zett, hanem azonna', hogy ártatlan tsetsemője a'
 világot látni kezdette, azt ismét szörnyű kínok
 között el hagyni kéntelenítetett, minthogy kegyet-
 len annya őtet meg tsokolván, egy nagy gombos
 töt a' feje lágyába ütött, és, mivel ezen se-
 sebbe az ártatlan sokáig kinlódott, azt az annya
 ismét meg tsokolvan, a' torkát egy bitskával meg
 mettzette. De még ezen két sebbel sem elégedett
 meg a' hánykodó szerentsétlen, ártatlan magzatján
 kegyetlenkedni: hanem harmadikszor is meg tso-
 kolván, haldakló tsetsemőjét, annak alig érző fzi-
 vetskéjét, ugyan azon bitskával által verte, a' mint
 mind ezeket, a' véteknek ifzonyuságán maga is el
 ifzonyodott, meg törődött, bánkódó szerentsétlen
 afzfzony maga meg vallotta. Itt az Uraság' szé-
 kén ugyantsak azon kívül, hogy feje a' hohér pal-
 losa által elüttesfen, arra is iteltetett vala, hogy
 kezei még életében elvágattassanak: hanem halá-
 lának ezen sullyosittatása a' Felség által kegyel-

mesen el engedtetett. Halálra való íteltetése előtte felolvastatván, azt mind végig töredelmes indulattal ugyan, hanem álhatatos tsendefféggel halgatta, és a' Bíráknak fejére hozott ítéleteket igen bátor, 's elméjének jelenlétét bizonyító szavakkal meg köszönte. A' Bíráknak hozzája intézett kegyes biztató és vigasztaló szavaikat, igen szívesen fogadta, 's mostan, kipányvázása ideje alatt, a' melléje rendeltetett lelki atyának társaságában, igazán, buzgón, és töredelmesen készül az Isten' színe eleibe való megjelenésre — a' ki légyen irgalmas az ő lelkének — ennek szörnyű példája pedig szolgáljon több ilyen eseteknek eltávoztatásokra. —

Vidékünkön az áldott tavasz igen bőséges áldást ígér a' folyó esztendőben. Ugyan is noha már több ízben voltak alkalmas esőink, a' melyek az egész természetet már eddig is ünneplő ábrázathoz öltöztették vala: hanem, a' mai napon kezdődött, tartósnak lenni látszó, tsendes és országos esőzés, mind állandóságával, mint pedig termékenységet tsepegtető hasznos gyönyörűségével, egészízen meg vidámított bennünket.

Szülő hegyeink ugyan igen bő áldását ígérnek a' Mindenhatónak; de mindazonáltal a' múlt esztendőbeli bornak az ára igen nagyon felmegyen: minthogy jó tulajdonságával bizonyosan felül fogja haladni a' jövő termést annyiból, hogy ha sok borunk talál lenni, az valósággal olly tökéletes nem lesz, mint a' mostani. Azóban még minden szerentsénk a' Nagy Isten rendelésétől van fel függesztetve.

Erdély Ország.

Ha a' külső Országok oly hazafiakkal, a' kik

a' magok vagyonyokat a' köz hasznára feláldozták és feláldozták, ditsekedhetnek. Ha Magyar ország Pázmánnak, Szecheninek, Festeticsnek, a' kik az ország hasznára nagy áldozatokattettek és tesznek, örvendezhet: Erdély ország is ditsekedhetik hasonlókka, a' kiknek érdemek annál betesebb, hogy Erdély tsaknem minden kereskedéstől megfosztva lévén, nehezebb ott mint egyebütt az olyan vagyonnak szerzése, a' mellyet a' maradékoktól meg lehesse vonni. Naponként nevededik Erdélyben az ilyen jóltévők száma. Ha a' régiebbeket nem említjük is, tsak az utolsó két három éztendők alatt is annyin ki mutatták itt ezen igaz hazafüségokat, hogy egygyik a' másikkal látzatik vetélkedni. Némelyek a' köz hasznára Bibliothekakat állítottak, mások az ifiu, világi és Papi Rend nevelésre nagy tökepenzéket rendeltek, mások hasonló nagy tökepenzekkel templomokat építették, az Isten oltára szolgainak tapláttatásokra fundátziókat hagytak, mások az árvák és szegények számára nagy summákat adtak.

Leg elsőnek nevezhetjük ezek között, Erdély ország' mostani Udvari Cancellariust M. Gos Gróf Teleki Sámuel Ur ő Exc.ját, a' ki hosszú időtől fogva ritka szorgalmatossággal, nagy költséggel gyűjtött Bibliothekáját (a' mellynek betses voltát az eddig ki adott két kötetből álló Catalogusából minden külső és belső tudósok meg esméri) M. Vásárhelyen egy különösen arra készített szép épületben fel állítván, a' köz használásra áldozta, a' ki is ezen Bibliothekát meg szűnés nélkül való fáradozással még most is gyarapítja.

A' Kevés idő előtt meghalálozott Erdélyi volt Gubernátor B. Bruckenthal Sámuel ő Exc.ja,

az Ország és Fejedelme hasznára eltöltött élete alatt, igei nevezetes és nagy Bibliothekát és külömbkülömb féle ritka emlékezet pénzek (moneták) gyűjteményét, (a' melly Szebenben vagyon) utolsó rendelése szerént hasonlóképpen a' közhasználásra hagyta, olyan állandó feltétel alatt, hogy ezen könyv és monetaria gyűjtemént a' közhasználástól el vonni és eladni az örökösseinek is soha szabad ne legyen, ki is ezen kettős gyűjteménynek gondviselésére megkivántató költségül, azon épületen kívül, mellyben fél állittattak, 36 ezer forintokból álló tökepenzt rendelt.

Ugyan ez előtt két ezttendővel meghalálozott Erdélyi Püspök, Gr. Bathyáni Ignátz eö Exja, Károly Fejérvárt nagy Bibliothekát és monetaria gyűjteményt állitván, azt ő is hasonlóképpen köz használásra rendelte. Ezen Bibliothekának és mon. gyűjteménynek betse megesmértetésére elég azt említenünk, hogy mind a' kettőnek nagyobb része, annak a' ritka és ki terjedett tudományáról, esméretes Erdélyi volt. Statusok' Elöülölje néhai Gyalakuti Gróf L á z á r J á n o s (a' ki az ily gyűjtemények szerzésében Erdélyben tsaknem a' leg első volt) könyves, kézírás, monetaria, és egyéb tudomány béli gyűjteményeiből áll.

Különös érdemet szerzett Fejedelme 's hazája eránt magának a' Fogarasi egygyesült hitűek Püspöke B a b J á n o s U r eö Exja is, a' ki mint a' Sz. írásban elő forduló jó gazda a' néki adatott talentomokat szorgalmatos gazdálkodása által nevelvén, azokat a' kitől vette, annak ditsöítésére, u. m. az Egyházi Rendnek segedelmére, a' világi ifjuság jobb és dízesebb móddal való nevelésére, és a' Fejedelme 's haza szolgálatjára való alkalmazta.

tására fordította — a' kinek ezen különös érdeme Fels. Urunknak is értésére esvén, ő F. ge ezen ki mutatott hazafiuságot nagy meglepéssel el fogadni és önként való kegyes indulatjából annak némü némü meg jutalmaztatására a' tiszelt Püspök Ur ő E. j. át Belső Titok Tanácsosi méltosággal megtisztelni méltóztatott. Boldog az ilyen jóltévő, a' ki még életében gyönyörködhetik jótéteményeinek gyümöltseiben; és boldog az a' haza, a' ki az élőtől vett jó tétemenyek gyümöltseinek, nevedésit is várhatja.

Ditsekedhetik Erdély több más jóltévőkkel is, u. m. a' néhai Thesaurarius Cons. Biró Antal és Itélőmester Csernaton Ferentz, úgy a' M. gos Gróf Erd. Gubernator eő Exc. ja Zentelki Tisztartója' (Ispánja) Kaszoni, és a' Maros Vásárhelyi Szeminarium volt Regense Tisztelendő Lisszi Andras, az ifjuság nevelésére rendelt fundatzióikkal, a' kiknek hazafiuságot annál nagyobbra betsülthetik, hogy tsak fizetéseikből éltek, 's még is a' mit abból meg kémélhetek, nagyobb rézfint a' köz hazzonra áldozták.

Ezeken kívül említhetünk még két Görög Országból Erdélybe jött és ott megtelepedett, Hadszi és Panajot Koppán nevü Kereskedőket, a' kik jól fogadtatásokat azzal hálálták meg, hogy az özvegyek, árvák, és templomok számára, mint egy 100 ezer Forint tóke pénzt rendeltek.

Frantzia Respublika.

Páris, Majus' 15-dikán, A' mai Moniteurben ezek hirdettek ki: — „

Az Első Konzúl tegnap délben be-jött St. Cloudból Párisba. A' Státus-Tanáts az ő előlülése alatt tartott tanátskozást. Az után a' Párisi Pryta-

nem ot látogatta meg, a' mellyet két ezteendő-
nek lefolytok alatt nem látván, az abban való
rendtartást és fenytéket tökéletesebbnek találta,
mint akkor vólt. Hat száz ifjak laknak ezen ve-
teményes kertben. Estve theatromon vólt, 's még
azután ki ment hálni St. Cloudba.

„Az említett Status-Tanátsból három-három
Status-Tanátsosok vitték el a' Tribunátusba, Tör-
vényhozó Gyűlésbe, és Szenatusba, az Országglószék
jelentését. Minden gondolhatja, hogy ez a' je-
lentés a' Lord Withwort eltávazását tárgyaz-
ta; a' jelentés azonközben mind a' három helyen
titkos Commissiókban tétetett.“ —

Ez a' jelentés ilyen formalitással ment vég-
hez a' Törvényhozó Gyűlésnek tegnapi rend kí-
vül való ülésében: — „A' Gyűlés délutáni két
órákor öfzfe gyülekezvén, az Elölülő egy rövid
írást olvasott fel, a' melly ennyiből állott: — „A'
Respublika Országglószéke a' Törvényhozó Gyűlés-
hez. — St. Cloudban, Floreal 24-dikén, a' 11-ik
esztendőben (Majus' 14-dikén) — Törvényhozók!
Az Országglószék adatja tudtotokra, hogy három
Orátorok jelennek meg köztetek délutáni két ora-
kor, olyan tzállal, hogy az Országglószék nevében
előttetek beszéljenek, és egy rend kívül való Jelen-
téft tegyenek. Az Országglószék kívánsága az, hogy
ti ezt, titkos Commissióban halgassátok meg. —
Első Konzul Bonaparte.“

Ezzel be érkeztek, Truguet, Gouvion - St. Cyr,
és Thibaudeau Status-Tanátsosok, 's a' Törvény-
hozó Gyűlés Titkos Commissióvá formálta magát.
A' Jelentésnek felolvasztatása véghez menvén, a'
Titkos Commissió már harmadfél órákor ismét kö-
zönséges tanátsá változott vala. Az Elölülő 16-ik-

ra új ülést hirdetett, 's azzal a' Gyüleést elofzlatta. — (A' Titkos Commiffió tsak annyit különbözik a' közönséges vagy rendes üléstől, hogy ebben akár ki meg jelenhet, és az arra rendeltetve lévő karokban halgathatja a' folyó dolgokat: mikor ellenben a' Gyülés Titkos Commiffióvá változik, a' halgatoknak ki kell takarodni, 's az ajtók bététetnek).

Páris, Majus 16-ikán. Itt még vannak, a' kik remélik a' békefféget. Lord Withworthnak két Titoknokjai még itt maradtanak. Ő maga 13-dikra víradó éjjel, éjfél utáni egy órakor érkezvén meg Chantillybe, ott meghált, egy Kurirt botsátván előre szálláskészítés végett. Tizenegyedikre víradó éjjel Amiensben szándékozott hálni Követ ő Exc.ja, mellyhez képpelt a' Calaisi kikötőhelybe az nap (14-ik) eltvénél elébb bajósan juthatott el. Ezen lassú útozásban is a' békeségnek megmaradhatásához való reménséget akarják nemelyek keresni. Ma (16 dikban), még semmi hír nem jött vala Calaisból Párisba, a' felől, hogy az Anglus Követ oda még érkezett volna. —

Az is bizonyos továbbá, hogy tegnap előtt egy Kurir érkezvén Petersburgból ide, olyan tudósítást hozott Sándor Császártól, hogy ő Cs. Felsége az Angliával való új ellenségeskedésnek eltsenedítésére a' maga hatalmas közbenjárását egész kézfzséggel ajánlana — és e' végre azt is kézfz lenne meg tselekedni, hogy, mint a' Malthai Rend Oltalmazója, fegyveres sereget fogna ezen szigetre szállítani, addíg, míg a' Frantzia és Anglus Országglózfékek annak jövendő béli sorsa felett egymállal végképpen megegygyezhetnének — tsakhogy

e' miatt Európa' tsendességének újonan meg háborodni ne kelleffék. Ha ez így van, és ha a' Frantzia 's Anglus Országglószékek között támadott új villongásnak főbb fundamentoma Maltha szigete: nem ok nélkül keresik a' Párisiak a' békeffég megmaradásához való reménségeknék fundamentomát az emlízett Kurirnak Pétersburgból való megérkezésében. Bizonyos az, hogy az itt lévő Orosz követ Gróf Markow, még azon nap (14-dikben) elive, Kurirt küldött Londonba.

Azokra nézve, a' kik a' Lord Withworth hazamenetelét, mint valóságos háborúkezdötéft úgy nézik, azt jegyzik meg némely Párisi tudósok, hogy az 1778-dik esztendőben is négy hónap - múlva kezdődött el a' hadakozás, az után, hogy az Anglus Követ Párisból elútazott.

Páris, Majus' 17-dikén. Azt erőffítik, hogy Lord Withworth olyan rendeléft küldött visszafra ide, hogy itt maradott lovait, szekereit, 's egyéb kézfületeit, tovább való reudelésig ne adják el. E' fzerént 'hát lehetséges volna, hogy ő még visszafra jöjjön Párisba. Valami magános levelek fzerént, a' mellyek 12-ikben indúltak Londonból, oda is egy Kurir érkezett éppen az nap Pétersburgból fontos tudósításokkal. Gyanitható képpen a' Londoni udvarnál is olyan ajánláft tett Sándor Császár a' maga hatalmas közbenjárása felöl, mint a' milyent a' Frantzia Országglószéknél tett.

Némelyek azt erőffítik, hogy Oberster Colbert volna az a' Kurir, a' ki Pétersburgból Párisba visszafra érkezett, 's az Orosz Császártól e'féle közbenjárói ajánlás felöl való izenetet hozott volna az Első Konzúlnak: de a' mellyet mások kétség-

be hoznak, azért, hogy Oberster Colbert April. 25-dikén még Petersburgban tartózkodott.

A' Bonaparte' képivel már ki jött öt Livrás (valami harmadfél talléros) ezüst pénzéket, ismét váltják vízfíza és be olvasztják, azért, hogy a' rajtok lévő figura, igen dombos lévén, alkalmatlan a' kereskedőknek az özfíze rakásban, a' kik husz-husz darabot szoktak azokból a' lapjokra tsomónként özfíze tsinálni. A' Finantziai Minister két, tiz-tiz ezer Livrákból álló jutalmakat tett ki azoknak fizamokra, a' kik az ezüst és arany pénzek készíttetésekre, leg szebb és leg alkalmatosabb formát találnak fel.

Lyonba hat ládák érkeztek meg Romából, a' mellyekben a' Pápától Bonaparténak szánt ajándékok hozattatnak. Mik légyenek ezek, még nem tudhatni. Nem soká Párisba fognak érkezni.

Gen. Lafayette, mint gondolják, vízfíza fog menni Amerikába, mint hogy az ő hafznos szolgálatainak megjutalmaztatások végett, a' mellyeket a' szabadságért való hadakozás alkalmatosságával mutatott az Amerikaiakhoz, 12 ezer holdnyi (ju-gerum) kiterjedésű jofzágot ajándékozott néki a' Congressus.

Említettük vala, hogy azon feltételek között, a' mellyeket a' Frantzia országlólészék az Angliai Ministeriumhoz küldött, az is lett volna, hogy a' helyett, hogy az Anglus seregek Maltha szigetén még néhány esztendőig maradjanak meg, a' Frantzia országlólészék inkább azt fogná tselekedni, hogy a' Nápolyi Udvarnál való közbenjárása által ki eszközli, hogy L a m p e d u s a szigetét foglalhassák el az Anglus seregek. A' Párisi Publicista nevű Ujságnak írója így elméskedik ezen szigetről:

„Lampedusa szigete (ugymond), mellyet az Ujságírók most a' Nápolyi majd a' Szardiniai birtokok közzé számlálnak, nem kevés dolgot adott a' Frantzia és Anglus íróknak, a' kik az ő eredeti mivóltának ki tanulásán törik fejeket. Nem egyéb ez, a' régi költeményes Calypso szigeténél, Sicilia és Afrika között. Tsak egy Remete lakik rajta, a' ki egy Kápólnában, melly a' Bóldogságos Szüznek van szentelve, áhitatoskodik, - és a' hol a' keresztyén hajósok olykor - olykor ki kötven, ezeknek alamisnájokból élösködik. Ott van egy régen meg holt Török Remetének is a' sirja, a' melly felett égő lámpásra is gondot viselvén, a' Mahomedanusoktól is nem kevés ajándékot kap ezen szolgálatjáért. Illyen formán, mintha mind két vallás sorsosaival valamely halgatva készült kötése vólna, mint egy egyedül uralkodó, úgy tápláltatik ezen senki nem lakta földön töllök. Most újonan ki rántódott ezen pusztá szigetnek tsaknem el aludt emlékezete az felejdékenység tengeréből. Ezen sziget mellett szenvedett hajótörést az Ötödik Károly hajós serege. Ez az, a' hol a' Poéták híres Calipsója, még a' halhatatlanágnak ígérese által sem maraszthatta meg Ulyssést. Itt, a' Lampedusai lugosokban történt, a' hol a' szép Eucharis egy tekintetével semmivé tette a' komor Mentornak egész plánumát; a' hol Amor, egy szempillantatban el enyészttette a' böltseffégnek fáradságos munkáját. És imé! ma minden kellemetességei el enyésztek Lampedusának. Hová lettek: az örökké való tavasz; a' virágos lugosok, az igézö Nymphák? mind ezeknek helyeket egy Malthai Remete, egy döledékeny kápólna, és egy Török pap sirhalma foglalták el!

Nagy Britannia.

A' Londoni leg újabb leveleink Majus 13-dikán indultak. Semmi újat nem olvasunk benne. Nem is lehet, minthogy L. Withworth még tsak azon éjjel hagyta vala oda Párist.

„Ha meg nem tsalatunk (így írt Majus 10-dikén a' Morning-Chronicle nevű Ujság Londonban) a' Bonaparte engedései, kivált képpen Malthára nézve, a' melly pedig főbb pontja a' folyó alku-
dozásnak, olyan mezfze kiterjednek, hogy nem lehetett volna remélni is. El áll, azt mondják, ezen szigetre nézve a' Kötés mellől, tsak hogy Anglus seregek által ne légyen el foglaltatva; nem kívánna, hogy éppen Nápolyi katonák legyenek benne őrizeten; legyenek, ha nekünk inkább tettzik, Auszriaiak, Pruszfzusok, Oroszok, mind addig, míg a' sziget jövendő sorsa állandóul elintéztethetik. Több az, hogy nem bánna, ha Lampedusát el foglaljuk, és meg erőffitjük is. Ha ilyenek a' Bonaparte kívánságai, bajosan menthetik meg Minis-
tereink magokat, ha még is hadat kezdenek Mal-
tha miatt. Így egész Europa szemei előtt mi fog-
nánk lenni a' támadók.“

Még ki nem tanulhatták annak a' finom tsalárdságnak mefsterét, a' ki Majus 5-dikén a' Londoni Polgármestert és a' Kereskedőket, a' tudva lévő tsúfos módon meg tréfálta. Ez a' maga ne-
mében, egy a' leg vakmerőbb tsalások közül. A' feljebb való háboruk' idejekben történt még egyszer valami ehhez hasonló: hanem koránt sem tett an-
nyi kárt mint ez a' mostani, a' melly által igen sokak, vagyonyoknak nagy részét egyszeriben elvesztették, nem tsak Londonban, hanem más ide-
gen kereskedő városokban is, a' hova a' békeffé-

ges hír mintegy futó tűz széljel szaladván, sokaknak nagy nyereséget, másoknak pedig nagy károkat okozott. Jeles ezen vakmerő tsalásnak egész históriája: — „A' mondott napon délelőtti 9 és 10 ora között be állván egy magát Státus-postának nevező, és ennek tzimerét hordozó, nagy tsizmás, sarkantyus személy, a' Polgármesterhez, elő velen egy petsétes levelet, 's azt mondja, hogy Minister Hawkesburytól hozza, a' ki ebben azt jelenti, hogy a' két Országlószékek között folyó alkudozások szerentsésen végződtek légyen, 's hogy ezen hírt sietve tovább kellene küldeni. A' Polgármester látván a' Hawkesbury kéz irását és petsétjét, semmi tsaláson nem gondolkozik, 's nemtsak hogy egyenesen küldi a' levelet a' Loyd káveházába, 's a' Kereskedő Tanátsházhoz, hanem hirtelen lecopiáztatván, a' maga haza eleibe is ki ragasztatja. A' váltópapiroflak' betse egyfzeriben tsaknem tíz pro-centót hágott; 's a' kik egy pár napok alatt jó oltson sok ilyen papiroffat be szedtek vala, egyfzerre egész töképenzeket nyértek: valamint azok, a' kiknek el adták, hasonló summákat vesztettek. A' hír azonban, a' Ministeri Cancellariákhoz is el jutván, itt egyfzeriben észre vették a' tsalárdságot, minthogy jól tudták, hogy semmi sintsen a' békefégből. Vansittard a' Titoknok, hirtelen a' Polgármesterhez futtat egy Al-Titoknokot, 's megizeni, hogy a' hozzá küldetett levél költemény. Jobb vizsgálás árá vétetik a' levél, 's látják, hogy a' petsét ugyan a' Hawkesbury petsétje, hanem valamely más levélről vétettetett le, és ragasztatott ezen költött irás alá, &c. — Hát ez a' nagy tsizmás sarkantyús Státus-Posta honnét vette volt magát? — Erre a' kérdésre ilyen forma feleletet

olvasunk egy más tudósításban: — „Negyedikben estve ki megy egy esméretlen, a' Douvre felől jövő útra, Darfordba. A' fogadóba tudakozódik, hogy Schaw, a' Kurir, nem érkezett-é meg Párisból? Mondják néki, hogy nem tudják, nem látták. Itt be ül az esméretlen egy posta kotsiba, és Manchester felé tovább hajtván, a' rendes postaszekérrel szembe találkozik. Kérdi, hogy a' Kurir Schaw nem ül-é a' szekérben? — Mondják, hogy nem: hanem, ül egy más. Halván ezt az esméretlen, meg tér, és a' rendes postaszekeret Darfordba vizsgálja késéri, a' hol mondja az említett Kurirnak, a' kit Nápolyinak nézett lenni, hogy üljön hozzá a' kis postakotsiba, mert sokkal hamarább Londonba érkezik. Ugy istörtént. Londonban a' Fejér-ló fogadóban Majus 5-dikén egygyütt fölöstökömöztek. A' Kurir be adta a' leveleit Hawkesburyhoz, 's az után arra is rá engedte magát az idegentől vétetni, hogy tölle egy levelet a' Polgármesteri házhoz be adjon, a' melly a' tudva lévő költött levél volt.“

Elegyes Dolgok.

Leyda, Majus' 12-dikén. Ide olyan hírek érkezének Hágából és Antverpiából, hogy a' Louisiana-ba való elevezésre a' Helvoetsluisi kikötőhelyben már régen kézben álló Frantzia hajós seereg, ezen tzélozással egészízen felhagyván, minden készületeit a' partra vizsgálva hordatta, 's az emberek, a' kik ezen új koloniába elevezni szándékoztak, minnyájan széljel ofzlottak légyen: Antverpiában pedig kihirdettetett, hogy egy kereskedő is a' koloniák felé útra ne induljon.

Antwerpia, Majus' 8-dikán. Az itt lévő Tengeri Biztoshoz ilyen levelet küldött Páris

ból a' Tengeri Minister: — „Kéntelen vagyok jelenteni, hogy mind azok a' hajók, a' mellyek a' Respublika költségén, emberekkel, eleséggel és egyéb készületekkel megterheltetve, koloniáink felé elevezni szándékoznak, hanem ezen hónap' 10-dike előtt, még el nem indulnak: ezután tovább való rendelésig a' kikötőhelyből ki ne mozdúljanak. A' mi az olyan hajókat illeti, a' mellyek csak az ország partjai körül való kereskedés kedviért eveznek ide amoda, az ilyenek még ki evezhetnek: hanem tudokra kell a' hajós kapitányoknak adni, hogy éppen olyan előrevaló vigyázással éljenek, mint a' hadakozás idején szükséges. Ez a' parantsolat a' jelen való körülállásoknak bizontalanságokra nézve adatik ki. Meg kell pedig mondani a' kereskedőknek, hogy ez a' bizontalanság a' mostani körülállások között annyival félelmesebb, és az előre való vigyázást annyival is inkább meg kívánja, minthogy könnyen meg eshetik, hogy Anglia előbb hozzá kezd az ellenségeskedéshez, mint sem a' hadat kihirdettetné.“ — E' szerezént ismét bútsut vehetünk, ki tudja hány esztendőig! a' kereskedéltől.

M á s o d s z o r i T u d ó s í t á s.

„Az 1802 Esztendőbeli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbeli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végzéseinek némelly részeit magoknak meg szereztek, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pelli, vagy

Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esmérletes Biztosainál meg venni méltóztallának, még pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulatúra közzé el vettetvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem csak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján. 1803. elztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.

Jelentés.

Most jött ki Váczon EDES GERGELY' költeményeiből 3 darab. Első áll Epigrammák-ból és a' Horatius' mértéke szerént irtt Danák-ból. Mellyek közt találatnak Horat. 23 válogatott Danljai Zaffo éival és ugyan Horatius' 7 Satyrai hasonló nemű 's számú versekbe fordítva a' mint lehetett szórúl szóra. Második: EDES GERGELY ifjúi Enyelgése i jobbítva és bővítve. Harmadik. Az Anakreon' Versei egyenesen Görögből. A' három Darabnak arra egygyütt in Exemplaribus 36 kr. Találatnak Pesten Kis István és Inftitoris Bibliopola Uraknál azon kívül Rev. Komáromban Töltési István, Fejérváronu Baumeister József Compactor, Uraknál — míg egyébüveis szállítódhatnak.

Ugyan a' Váczi Typographus Urnál a' néhai T. Hunyadi Ferencz Ur halotti Prédikáziói is már sajtó alatt vagynak; a' ki annak már elfogyott közönséges prédikázióinak első Darabját is újra, sokak megkeresésekre, sajtó alá veszi. —

P. D.